

Svar på interpellation av Andréa Hedin (M) till Emilia Bjuggren (S) angående genomströmning på gymnasiet

Dnr KS 2024/137

Andréa Hedin (M) tar upp ett antal mycket relevanta frågor i denna interpellation. Att klara gymnasiet är idag i det närmaste en förutsättning för att klara sig på den svenska arbetsmarknaden. Att vi som samhälle gör det yttersta för att varje individ ska ta sig igenom utbildningen är därför mycket viktigt, inte bara för den enskilda individen utan för samhället i stort.

Staten skulle kunna tydliggöra normen att gymnasieskolan är något som alla ska genomföra men utöver det finns en hel del som vi i kommunerna kan göra och som vi i Stockholm nu gör. Det handlar om att skapa tydligare strukturer som kartlägger och fångar upp varje elev som har det svårt med mående eller motivation så att man tidigt kan sätta in stöd eller motivationshöjande åtgärder.

Anledningar till avhopp och frånvaro i gymnasieskolan skiljer sig precis som interpellanten skriver stort från individ till individ. För en del handlar det just om det egna måendet, för andra att man halkar efter i skolarbetet medan vissa är missnöjda med sitt skoleller programval. Gymnasieåren är en känslig tid i många ungas utveckling samtidigt som det ligger hård individuell press på att prestera och planera för sin framtid. Avhopp är helt enkelt ett komplext fenomen och det har varit svårt för staden att i sin uppföljning veta om elever bytt skola, bytt skolform, börjat arbeta eller gått ut i okänd sysselsättning, kanske hemmasittande.

Under detta läsår har vi därför satsat på ökad kartläggning av de som lämnar gymnasieskolan. I det har förvaltningen tagit fram nya riktlinjer för hur registrering i barn- och elevregistret ska ske för att på det sättet säkerställa en mer tillförlitlig uppföljning. Även elever som av någon anledning inte ens söker gymnasieskolan eller väljer att inte påbörja ett program ska fångas upp bättre. De ska identifieras, kontaktas och uppmanas att ändå påbörja gymnasiet alternativt erbjudas andra insatser med målet att senare påbörja gymnasiet. Tillsammans med arbetsmarknadsförvaltningen och socialtjänsten ska skolan också utveckla arbetssätt för att bättre fånga upp dessa grupper.

För de elever som går på gymnasiet men som behöver extra stöd är det i första hand skolans egna insatser som erbjuds. Men om skolan bedömer läget som sådant att ytterligare stöd behövs, till exempel vid mycket hög frånvaro, ska arbetsmarknadsförvaltningen och i vissa fall socialtjänsten, erbjuda stödinsatser parallellt med insatser från skolan. Även för detta tas nu en bättre struktur fram, både för elever i stadens egna gymnasieskolor och för de som går i fristående gymnasieskolor.

Sätts stöd in i tid är det rimligt att tro att fler elever klarar gymnasieskolan inom de tre åren som är önskat. Att försöka återhämta förlorad tid samtidigt som man kämpar med innevarande uppgifter är nämligen aldrig ett bra recept på framgång.

En väl fungerande studie- och yrkesvägledning är central, inte minst i grundskolan inför att gymnasievalet ska göras. Detta då det förebygger kostsamma omval och avhopp och bidrar till högre motivation. För många med förlängd studietid i gymnasiet är orsaken just ett sent byte av program, vilket leder till att extra kurser måste läsas till.

Vi vill också höja yrkesprogrammets status för att på så sätt öka motivationen både för befintliga elever och för de som söker sig till dessa program. Stockholm behöver fler yrkesutbildade och att välja program efter sitt eget intresse bör kunna öka motivationen.

Så som sammanfattande svar till Andréa vill jag säga att vi har mycket höga ambitioner med att alla ska genomföra en gymnasieutbildning, helst inom de tre år som är tänkt. Vi bygger nu en struktur för att det ska vara genomförbart.

Stockholm den 2024-03-20

Emilia Bjuggren